

(32.) **Ό**тъ вѣторо то непредѣлано, ѡтъ сички те почти глаголи, илазатъ дрѣги нѡви глаголи илѣ сложенѣи съ предлогъ, илѣ прѡсти, кой то са въ равнѡ оупотребаенѣе съ дрѣги те, и представаляватъ еднѡ велико богатство въ прѡстыятъ изыкъ, защото со согѣвы глаголы бесмѣлѣ жѣко и лесно можатъ да се изражаватъ наши те мѣсли, като н. п. ѡтъ дѣмамъ продѣмѣхъ продѣмѣвамъ, ѡтъ вдѣгамъ - вдѣгнахъ вдѣгнувамъ, ѡтъ слѣгамъ сложихъ сложѣвамъ, ѡтъ трѡшимъ - стрѡшихъ стрѡшѣвамъ, ѡтъ чѣпимъ - счѣпихъ счѣпѣвамъ, и проч. Илѣ подѡвре да речѣме знаменѡванѣе то на-сложенѣи те глаголи въ вѣторо то непредѣлано се ѡпредѣляватъ споретъ предлогѣи те, защото тѡм глаголѣ трѡшимъ стрѡшихъ (вм. съ-трѡшихъ) ако мѣ се тѣри дрѣги предлогъ (предъ глаголѣтъ трѡшихъ) н. п. пре, ще да произведе нѡвъ глаголѣ прѣтрѡшѣвамъ, тѣко и прѡтрѡшѣвамъ, растрѡшѣвамъ, ѡттрѡшѣвамъ, потрѡшѣвамъ, и проч. коѣ то свѣйство ѣ прѣлаз ѡтъ мѣйка та си Олавѣнскѣятъ непрѣмѣнно. Тѡвѣ богатство почти нѣма го Грѣческѣо изыкъ, защото, *τζακίζω* глаголѣ, оуп насъ мѡже да се речѣ съ двѣ глаголы трѡшимъ и стрѡшѣвамъ, тѣко и *σηκώνω* вдѣгамъ и вдѣгнувамъ, и *ἀφῆνω* слѣгамъ и сложѣвамъ. **Ἄ**, *ἐτζάκισα*